

ŽIVOTOPIS

DĚTSTVÍ

- **TE DO HOANG** se narodil 12. července roku 1950 jako pátý z šesti sourozenců, v obci Hung Long v provincii Nghe An
- poté co v roce 1965 ukončil základní školu, nastoupil na školu střední
- každý den musel docházet sedm kilometrů přes území okupované americkou armádou
- v rámci bezpečnosti na sobě nosil kamufláž zhotovenou z trávy a malých větviček, a slaměný klobouk

STUDIUM

- po dokončení střední školy byl v rámci mezinárodních dohod poslán roku 1968 ke studiu vysoké školy do Československa, kam přiletěl den před okupací
- první rok pobytu zde, absolvoval kurz českého jazyka
- v druhém roce nastoupil na Vysokou školu strojní a elektrotechnickou v Plzni
- po letech pilného studia dokončil školu s diplomem vzorného absolventa

ŽIVOT V ARMÁDĚ - návrat do Vietnamu

- bohužel se v roce 1974 musí vrátit do Vietnamu, kde byl povolán do armády na místo strojního technika
- po pár letech služby ho kamarád seznámil se ženou, která se později stala jeho manželkou, krátce po svatbě se jim narodily dvě děti - syn a dcera

OPĚT V ČESKOSLOVENSKU

- na konci osmdesátých let se Te Do vrátil zpět do Československa
- začal pracovat jako tlumočnický pracovník Vietnamských pracovníků (ve firmě P&L Kroměříž)
- později přešel na pozici organizátora vietnamských skupin v podniku Českomoravský len v Humpolci

- v těchto časech přemýšlel o tom, že by se vrátil do Vietnamu, ale po dohodě s manželkou a s pomocí kamaráda zůstal v Čechách a založil si stánkový prodej, později si pořídil kamenný obchůdek

SOUČASNOST

- v roce 1994 se za ním přistěhovala i manželka s dětmi
- až do roku 2012, kdy Te Do odešel do důchodu, se pilně věnoval podnikání
- v roce 2014 získal Te Do Hoang české občanství
- nyní žije i s manželkou v rodinném domečku v Třešti u Jihlavy
- je stále aktivní a oba s manželkou vypadají, jako by vůbec nestárli

„Největší vliv měl na mě můj tatínek. Byl to můj vzor. I když mu už v jedenácti letech zemřel otec, tedy můj dědeček, byl velmi pracovitý, houževnatý a schopný. Chodil do školy a pamatoval si hodně z knih. V té době to vůbec nebyla jednoduchá záležitost. Devětadevadesát procent Vietnamců bylo negramotných. V roce 1940, to mu bylo třicet let, se stal starostou vesnice. Ve volném čase psal básně, recitoval verše a vyprávěl mi o významných osobnostech.“

„Když jsem byl vybrán pro studium v tehdejším Československu, měl jsem obrovskou radost z toho, že se budu moci učit nejpokrokovější věci. Byla to velká pocta. Z každého města byli vybráni průměrně jeden až dva studenti, z některého žádný student, z našeho tři. Na cestu do Československa nás doprovázelo celé město. Byla to obrovská sláva, obrovské očekávání od nás jako od budoucnosti národa.“

O své rodině říká: „Je to jako dívat se na pěkné pole.“